

Skiftekommissarier. Kan den høitærede Minister eller Proceskommissionen oplyse Noget om, at Boers Behandling af Skiftekommissarier har været mere ufuldkommen end Behandlingen af de ordinære Skifteretter, eller kan nogen af de Autoriteter, jeg nævnte, oplyse, at der mere har fundet Underløb eller flette og vrænge Decisioner Sted i Boer, som ere behandlede af Skiftekommissarier, end i andre Boer? Jeg tror, at hverken den ærede Minister eller Proceskommissionen kan levere noget Bevis i den Henseende. Jeg udtaler nu min bestemte Erfaring, at Boer, der ere behandlede af Skiftekommissarier, baade i og udenfor Kjøbenhavn ere behandlede langt mere omhyggelig end Boer, der ere behandlede af de ordinære Skifteretter. Jeg vil ikke derved sige noget Ufordelagtigt om de ordinære Skifteretter, men det er klart, at naar to eller flere Mænd udvælges af et bestemt Antal andre Mænd til at behandle et Bo, gjøre de sig mere Umage, end den fast lønede Embedsmand, der har mangfoldige andre og uligeartede Forretninger, er i Stand til. Jeg har dog nogenlunde Die for, hvad der er kommet ud af Domme, som ere appellerede; og jeg tror dog nok at kunne sige, at vore Domsamlinger ville vise faa Exemppler paa, at Kjendelser, affagte af Skiftekommissarier, ere blevne underkjendte af Høiesteret, hvormod der findes en Høien Domme og Kjendelser fra de ordinære Skifteforvaltere, som ikke have kunnet staa deres Prøve. Jeg tror derfor ikke, at den historiske Udvikling berettiger til at bortkaste Skiftekommissarier, og jeg ser ikke, hvorfor dette Forhold her er tilfigtet afløst. Jeg tror, at man meget godt i Hovedsagen vil kunne regulere Skiftevesenet eller Konkursvesenet, saaledes som det her er foreslaaet, og at man ved Siden deraf kan beholde Skiftekommissarier. Vil man endelig ikke have dem til at affige Kjendelser, fordi man tror, at de ordinære Skiftereters Domme ere rigtigere, kan man jo indføre den Forandring, at man henlægger Kjendelser til den ordinære Skifteret, paa samme Maade som man gjør det i Dødsboer, der behandles af Exekutorer; thi der er det den ordinære Skifteret, som affiger Kjendelserne, men ikke Exeku-

torerne. — Der er i Landsstinget kommet en Bestemmelse ind i Loven om, at Handelsboer i Kjøbenhavn skulde henlægges under Sø- og Handelsrettens Behandling. Jeg vil ikke nu gaa ind paa denne Detailbestemmelse; jeg mener, at den kan være meget rigtig, naar man derigjennem stræber at faae en saghyndig Behandling, men vil man, hvad jeg i sin Tid vil foreslaa, vende tilbage til Skiftekommissarer, tror jeg, at denne Henlæggelse af Handelsboer til Sø- og Handelsretten vil være overflødig. Den vil desuden paaføre Statskassen en ikke saa ganske lille og i det Mindste uforholdsmæssig Udgift, thi der skal da være to Skifteretter i Kjøbenhavn, hvoraf hver skal have sit Personale til at afholde Begyndelses- og Registreringsforretninger, til at føre Protokoller og til at affatte Repartitioner, uden at tale om Beføstningen ved et forsøgt Lokale. Det er vistnok forbigaaet ved denne Bestemmelse, at et Dødsbo efter en Handlende, som findes at være fallit, skal afleveres fra den ordinære Skifteret til Handelsretten; det forekommer mig, at det burde være taget med. — Først jeg slutter, vil jeg lige overfor den ærede Minister og den Proceskommission, hvort han har præsideret, udtrykkelig sige, at det Arbejde, den her har leveret, efter min Mening er et meget vanskeligt Arbejde, og jeg har ikke ved de Uttiinger, jeg har fremført, i mindste Maade havt til Hensigt at udtale, at der er noget Slet eller mindre vel Bearbejdet i hele Lovforslaget, men jeg tror, at Proceskommissionen har taget vel mange theoretiske Hensyn navnlig til Lovgivningen, saaledes som den har udviklet sig udenfor Danmark. Naar man gjennemlæser Motiverne, finder man Udtalelser om Noget, der hedder en almindelig Konkurslov, hvilken altsaa maa indeholde de almindelige Regler, der finde Sted for Konkursbehandling hos alle Nationer, og at de indføres i Danmark kan have sin Rigtighed, men jeg tror ikke, man skal overføre dem i den Grad, at man skal ophæve de Indretninger, der ere sammengrøede med den retslige Udvikling, og dertil henregner jeg først og fremmest Reglerne om Pantstætning.